

не тръбва да се съжалява. Новият живот иде сега, и вие тръбва да го приемете. Всички ще минете през океана, но щомъ излъзете на другия бръгъ, въ новия живот, въ новата култура, ще срещнете ония, къмъ които се стремите. Кракът на много отъ съвременните хора няма да стъпи на другия бръгъ на океана. Ако влезатъ въ новата култура, тъ ще бъдатъ по-нешастни, отколкото съд сега. Тъ ще влезатъ въ новия живот въ бъдеще, когато земята се реформира. При новите условия могатъ да живеятъ само ония, които съд готови да изпълняватъ волята Божия. Между тези хора ще владеятъ пъленъ миръ, пълно разбиране и съгласие.

За сега важниятъ въпросъ е, че всъки тръбва да се стреми къмъ възкресение. Не е достатъчно само да се стремите къмъ възкресението, но тръбва правилно да го разбирате. Първо тръбва да сте равноангели; и като сте синове на възкресението, да бъдете Синове Божии. Значи, първо човекъ тръбва да се освободи отъ клещите на смъртта; после, да бъде равенъ на ангелите, и най-после да има великъ идеалъ, да стане Синъ Божи. Първо, освобождаване отъ смъртта; второ, връзка съ ангелите и трето, създаване на правилни отношения съ Бога. Това е красивото въ живота. Този е смисълътъ въ живота — придобиване на безсмъртието, т. е. на възкресението; после, връзка съ ангелите и най-после да станете Синове Божии.

21 Беседа отъ Учителя, държана на 29 януари, 1928 г.
София — Изгрѣвъ.